

Posudek vedoucího bakalářské práce M. Gruse (Srovnání NDE a podobných zážitků z psychedelických sezení s LSD, DMT a ketaminem)

Vypracoval: Mgr. Hynek Bartoš, Ph.D.

Hned v úvodu svého posudku bych rád uvedl, že jsem se studentem M. Grusem (dále jen M. G.) sice konzultoval obecný rámec budoucí bakalářské práce a předběžně jsem souhlasil s jejím vedením, ovšem text samotný se mi poprvé dostal do ruky až po jeho odevzdání, a proto se za výslednou podobu této práce necítím zodpovědný. Dokonce ani název práce, který považuji za problematický a nejasný (a to v české i anglické verzi), se mnou nebyl konzultován (do SIS byla práce zaregistrována bez mého vědomí studijním oddělením, a to ve stejný den, kdy byla práce odevzdána).

Student M. G. v úvodu své bakalářské práce tvrdí, že jeho cílem je „srovnat tyto dva jevy: zážitky blízké smrti a zkušenosti z psychedelických sezení“. Hlavní dvě linie, které hodlá sledovat, definuje jako „fenomenologii stavů, tedy co při zkušenosti lidé vnímají, cítí a zakoušejí“ a jako „následné efekty, tedy změny v chování“. Z tohoto úvodu ani z následujících kapitol však bohužel není zřejmé, co autor míní „fenomenologií stavů“ (podle mého názoru jde o zmatené užití výrazu fenomenologie). Slibuje dále, že by „na základě srovnání“ chtěl navrhnout „možné odůvodnění“ (str. 4). Ovšem namísto slibovaného návrhu „možného odůvodnění“ se čtenář v závěru práce dočká jen velmi stručného zreferování návrhů, které již byly představeny jinými autory (str. 38-9).

Ačkoli M. G. opakovaně mluví o „výzkumu, který provádí“ (např. str. 5), jeho práce má výhradně referenční charakter, tj. pouze referuje názory jiných autorů, často bez udání přesné paginace původních děl. Většinu referovaných autorů považuje M. G. za seriózní vědce („využívám pouze seriózních výzkumů v oblasti psychedelik, prací, které byly zveřejněny a kritizovány akademickou půdou“ – str. 5), ovšem myšlenky, které z jejich děl vybral, o seriózní vědecké práci nesvědčí (viz např. citace na str. 4: „Samozřejmě, že jsme měli něco požito, pár substancí, které považujeme za bezpečné a efektivní...“). V práci nenajdeme žádné statistiky, žádné metodologické úvahy, žádné odkazy na práce publikované ve standardních vědeckých periodikách (ačkoli takové práce existují a dokonce i od autorů, o kterých M. G. sám mluví). Nejlépe o informačních zdrojích, ze kterých M. G. vychází, svědčí věta na str. 6: „V dnešní době najdeme stovky a stovky knih o zážitcích blízké smrti, můžeme sledovat různá show s rozhovory nebo sledovat filmy s touto tematikou...“

Práce celkově působí dojmem nedbale zpracovaného konspektu, je plná nejenom špatných překladů z angličtiny (např. „reporty z oblasti popisu resuscitační snahy lékařů“ – str. 8), ale také překlepů a gramatických chyb, které bychom u rodilého mluvčího nečekali. Některé formulace jsou komické (např. „porobné“ chemické látky /str. 4/ nebo „nestělitelné“ jevy /str. 5/), jiné znemožňují smysluplné porozumění (např.

„Třetí úroveň činí osobní zjevení, což je informace za účelem zkvalitnění a zvýšení autentičnosti života prožívajícího“ – str. 14).

Bakalářskou práci M. G. v předložené podobě nemohu doporučit k obhajobě.

V Berlíně dne 6. 10. 2010